

SOLCULUK - HALKÇILIK - DEVRİMCİLİK

Üzerinde çeşitli tartışmaların yapıldığı solculuk teriminin ilk kullanılışı 1789 Fransız İhtilâli dönemine rastlar. Feodal bir sömürü düzeninin sürdüğü Fransa'da, düzenden yana olanlar, yani asiller, derebeyler Mecliste sağ tarafta; sömürü düzeninin değişmesini isteyen, sömürülen halk temsilcileri ise solda oturdular. Siyasî edebiyatta çeşitli anlamlarda kullanılan solculuk teriminin temel ilkesinin halkçılık olması o zamana dayanır ve gerçek anlamda solculuk, halkçılık daima beraber düşünülmüştür. Halkçı olmayan, halka dayanmayan, halkla beraber olmayan solculuk anlamından uzaktır.

Solcuların görevi, halkı bilinçlendirip halkoyunu devrimci yöne kanalizetmektir. Böylece siyasî devrim sonucu ekonomik ve sosyal devrimler ancak halka dayanarak gerçekleştirilebilir. Bazı iyiniyetli fakat aceleci ve Türk Halkı hakkındaki bilgisi eksik olan solcular halktan, dolayısıyla Parlâmenter Rejimden, Demokrasiden ümidi kesmiştir. Buna neden olarak da yıllardır sandıktan tutucu güçlerin çıktığı ileri sürülmektedir. Fazla gerilere gitmez, yakın tarihe bakarsak halkımızın davranışlarını daha iyi değerlendirebiliriz.

Bütün Dünya insanlığı manevi değerleri konusunda çok duyarlıdır. Bunu batılkar çok önceden keşfetmişler ve Doğunun zenginliklerine erişme amaçlarını dinî unsurların perdesi ile gizleyip halklarının duygularını ayaklandırmak için Haçlı Seferlerini tertiplemişlerdir. Daha sonra bu duygu istismarını sömürdükleri ülkelerde de kullanmışlardır. İşte «Hasta Adam» üzerindeki emellerinin gerçekleşmesine engel olabilecek olan İttihat ve Terakki mensuplarına karşı, Padişahı kullanarak Türk Halkını kışkırtmaları bu sömürü taktığının bir uygulamasıdır. Dinsiz; vatan haini; Halife, Padişah düşmanı damgalarını yiyen İttihatçılar Türk Halkını yanında bulamamış hattâ yer yer karşısında bulmuştur. Ülkücülüğü şüphesiz olan İttihatçıların burada hatası Türk Halkının değil Osmanlı İmparatorluğunun derdine düşmüş olmasıdır. Nitekim Atatürk, sadece Türklerin Türkiye'sini kurtarma, savunma eylemine girişmiş ve İttihatçılar kadar güçlkle karşılaşmamıştır.

Kurtuluş savaşının halka olduğu kadar, ağı ve eşrafa dayanarak yapılması, bunların savaş sonrası siyasî bakımdan güçlenmesine sebep olmuştur. Atatürk devrinde ve Atatürk'ten sonra «Milliyetçi Devrimciler», bürokrasinin tutucu kadrosu ve büyük şehir tüccarı ile ittifak halindeki eşraf karşısında halktan hissedilir bir tepki gelmeyen bir ortamda girişmiş oldukları sosyal ve ekonomik devrimleri başaramamışlardır. Milliyetçi- Devrimci kadro, geleneksel düzenin egemen sınıflarının gücünü kıramadığı gibi onlara dayanarak yönetme durumunda kaldığı gerçeğini gördükten sonra halka dayanabileceği, halkla ilişkilerini daha sıkılaştırabileceği bir rejime, yani çok partili demokrasiye yönelmiştir. Ancak bu yıllarda halk, bünyesindeki egemen sınıfların Devlet gücünü kendisini ezme yolunda kullanması nedeniyle, aydınların ve milliyetçi devrimcilerinde içinde bulunduğu devrin tek partisinden soğumuştur. İşte Türk Halkını nankörlikle, cahillikle itham etme ve hor görme devri böyle başlamıştır. Birçok aydın hiç bir zaman bu soğukluğun nedenlerine eğilmemiş ve sonuçlarına kızarak gün geçtikçe halktan uzaklaşmıştır.

Demokrasi devrinde halkı sömüren egemen sınıflara bir de emperyalizm ve işbirlikçileri katıldılar. Tarih boyunca tekrarladıkları taktikleri uygulayıp Türk Halkını öbür dünyanın nimetleri ile oyalayıp bu dünyanın nimetlerini ondan insafsızca sömüren bu çıkarıcılar tehlikeli gördüğü aydını dinsizlikle damgalamayı başarmıştır. Aydın ise bir yandan halkın duygularını, manevi değerlerini, görüşlerini küçümserken bir yandan da halktan tamamen kopmuştur. Böylece halkı sömürüyle yalnız bırakan aydınlar halka olan uzaklıklarını demokrasi düşmanlığı şeklinde göstermeye başlamıştır.

Ortanın Solu hareketi ile beraber bir avuç ülkücü aydın gerçek solcunun yapacağı bir şekilde halkı bilinçlendirmek için amansız bir mücadelede girmiştir. Masa başında, rahat binalarda, büyük şehir bulvarlarında değil Anadolu'da halkın yanında yapıyor Ortanın Solu hareketi. Gerçek solculuğun, devrimciliğin örneğini veren Ortanın Solu hareketinin daha çabuk başarıya ulaşması için Üniversite gençliğinin de bu eylemde yerini alması gerekmektedir.